

Obra única

Interiors

Sense títol, de Karin Kneffel.
Galeria Senda espai 2nou2.
Fins al 18 d'octubre.

La deconstrucció i reconstrucció del temps com a tècnica narrativa ha tingut i té els seus seguidors. El guionista i escriptor mexicà Guillermo Arriaga –ara també director d'un primer film– té molt clar per què la trilogia que va néixer amb *Amores perros* són relats cinematogràfics construïts de segments que s'enllacen, que van i vénen en el temps: “La realitat és així, les històries

s'expliquen sempre fragmentades”.

Una escena és com un quadre, i alguns recullen aquesta naturalesa de parcialitat. Són parts d'un tot que fluctua. Però també un tot en si mateixos. Com les peces d'un puzzle que van encaixant, aquí, com els nusos que teixeixen el dibuix de la catifa.

Un quadre interior i d'interiors amb detalls manufacturats dintre i fora de la tela que marquen un territori habitat, construït amb tècnica depurada i dominant la composició, en una espècie de realisme màgic, que el pinzell de la pintora alemanya Karin Kneffel –exalumna de Gerhard Richter– descriu amb la precisió d'una càmera. En primer pla, la catifa voladora, lleugerament desenfocada, recull l'efecte del moviment, com en una instantània. Un corrent d'aire pot fer volar allò que es veu i allò que s'amaga. Tot depèn dels punts d'observació i les distàncies. *Interiors*. I no és el títol de cap pel·lícula.

–Carolina Tubau